

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/8/2024
Identifikačné číslo spisu:	7000899172
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7000899172.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne JUDr. Ireny Sopkovej, Košice, Hlavná 25, správkyne konkurznej podstaty úpadkyne KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o. Košice, Košice - mestská časť Šaca, Na záhumní 1, IČO: 31 694 136, proti žalovanej FÉNIX VP, s.r.o., Košice - mestská časť Šaca, Lúčna 14, IČO: 36 183 032, o odporovateľnosť právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cb/919/2000-167 z 13. júna 2023 v znení opravného uznesenia č. k. 9Cb/919/2000-181 z 11. júla 2024, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Cb/919/2000-167 z 13. júna 2023 v znení opravného uznesenia č. k. 9Cb/919/2000-181 z 11. júla 2024 p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaná nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

- Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením zastavil konanie a stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.
- Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že dňa 14. novembra 2000 žalobkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty úpadkyne KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o. Košice (ďalej aj „úpadkyňa I.“) podala voči spoločnosti FÉNIX VP, s.r.o. žalobu, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti obchodnej zmluvy uzavretej dňa 31. júla 1998 medzi úpadkyňou I. a spoločnosťou FÉNIX VP, s.r.o. Na návrh žalobkyne z 27. apríla 2005 súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 14. decembra 2007 uznesením pripustil zmenu petitu žaloby tak, že obchodná zmluva uzavretá dňa 31. júla 1998 medzi KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o., Košice a FÉNIX VP, s.r.o. je voči konkurzným veriteľom právne neúčinná. V priebehu súdneho konania Okresný súd Košice I uznesením č. k. 31K/13/2009-13 z 10. júla 2009 vyhlásil na majetok žalovanej spoločnosti FÉNIX VP, s.r.o. konkurz, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu konania podľa § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKR“). Výzvou zo 4. apríla 2023 súd prvej inštancie vyzval správkyňu konkurznej podstaty úpadkyne FÉNIX VP, s.r.o. JUDr. Erikú Šimkovú, ako aj samotnú úpadkyňu FÉNIX VP, s.r.o. (ďalej aj „úpadkyňa II.“), aby v lehote 30 dní od doručenia

výzvy navrhli pokračovanie v konaní s tým, že ak správkyňa nedá súhlas na pokračovanie v konaní, bude súd pokračovať so žalovanou ako dlžníčkou, ak to žalovaná navrhne. Pokiaľ návrh na pokračovanie v konaní nepodajú správkyňa a ani žalovaná, bude to mať účinky späťvzatia žaloby. Predmetná výzva bola správkyňi doručená dňa 5. apríla 2023 a úpadkyni II. dňa 21. apríla 2023. Na výzvu súdu reagovala len správkyňa JUDr. Erika Šimková, ktorá v podaní z 2. mája 2023 oznámila súdu, že nenavrhuje pokračovať v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cb/919/2000. Žalovaná spoločnosť FÉNIX VP, s.r.o. sa v súdom určenej lehote nevyjadrila.

3. Súd prvej inštancie zastavil konanie s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR a na bližšie odôvodnenie uviedol, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správkyňou a ani dlžníkom má účinky späťvzatia žaloby vždy, pokiaľ je stranou v sporovom konaní dlžník - úpadca, na majetok ktorého bol vyhlásený konkurz, a to bez ohľadu na to, či je dlžník v postavení žalobcu alebo žalovaného. Teda, aj v prípade, ak je dlžník v postavení žalovaného (pasívne legitimovanej strany sporu), tak nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní správcu, resp. dlžníkom má za následok účinky späťvzatia žaloby a fakticky nahrádza dispozičný úkon späťvzatia žaloby patriaci žalobcovi. Tento účinok vyplýva z účelu novelizovaného znenia § 47 ods. 4 ZKR, ktorým je efektívnejšie riešenie sporov v prerušených súdnych konaniach z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý bol v čase vyhlásenia konkurzu účastníkom súdneho konania, a to bez ohľadu na to, či bol na strane žalobcu alebo žalovaného. Zmyslom uvedenej úpravy je ukončenie prerušeného súdneho konania buď rozhodnutím vo veci, za predpokladu udelenia súhlasu s pokračovaním v konaní zo strany správcu, resp. dlžníka alebo zastavením konania v prípade neudelenia súhlasu zo strany správcu resp. úpadcu. Súd nemá možnosť úvahy, či späťvzatie žaloby pripustí alebo nie, pretože účinky späťvzatia žaloby nastávajú priamo zo zákona. Dôsledkom zo zákona vzniknutého účinku späťvzatia žaloby (§ 47 ods. 4 ZKR) je povinnosť súdu procesným spôsobom reagovať tak, že konanie zastaví. Súd nie je oprávnený skúmať dôvody, pre ktoré v prejednávanej veci nastali účinky späťvzatia žaloby podľa § 47 ods. 4 ZKR, pretože sa jedná o zákonom určený dôsledok nekonania správcu, resp. dlžníka. Keďže účinky späťvzatia nastali priamo zo zákona, nemôže protistrana tento zákonný účinok zmariť tým, že by so späťvzatím nesúhlasila. Súd prvej inštancie preto podľa § 47 ods. 4 ZKR konanie v predmetnej veci zastavil.

4. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že v dôsledku zmeny zákonnej úpravy účinnej od 1. januára 2020 nie je pri zastavení konania možné ustáliť procesným zavinením koho došlo k zastaveniu konania vo veci samej, ktoré sa končí. Zavinenie pritom treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska, t. j. podľa procesného výsledku, a nie podľa hmotného práva, pretože by tak išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej. V predmetnej veci sa jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán sporu vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužiteľnosť ustanovenia § 256 CSP. Účinky späťvzatia žaloby sú v predmetnej veci dôsledkom zákonnej úpravy riešenia majetkového stavu strany sporu, ktorá je v konkurze a ktorá (resp. jej správkyňa) nesúhlasila s pokračovaním v konaní. Súd prvej inštancie preto pristúpil k aplikácii ustanovenia § 257 CSP, keďže mal za to, že stav, ktorý v konaní nastal, je výnimočný a vyvolaný zmenou právnej úpravy, v dôsledku čoho žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Opravným uznesením č. k. 9Cb/919/2000-181 z 11. júla 2024 súd prvej inštancie opravil záhlavie svojho uznesenia z 13. júna 2024 v časti označenia žalovanej, čím odstránil zrejmu nesprávnosť písomného vyhotovenia predmetného uznesenia, ku ktorej došlo tým, že ako žalovaná bola nesprávne označená správkyňa konkurznej podstaty žalovanej, napriek tomu, že podľa odôvodnenia uznesenia nepodala návrh na pokračovanie v konaní, v dôsledku čoho sa nestala účastníčkou konania namiesto žalovanej.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) odvolanie podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a prikázal mu vo veci konať a rozhodnúť.

7. Odvolateľka uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nesprávne a tým aj nezákonné. Ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR sa na predmetné konanie nevzťahuje, pretože sa nejedná o žalobu na plnenie, ktoré sa dá uplatniť prihláškou v konkurznom konaní, ale sa jedná o žalobu o odporovateľný právny úkon, kedy správkyňa konkurznej podstaty nemôže prevziať na seba záväzok z odporovateľného právneho úkonu a tak poškodiť veriteľov dlžnícky

- KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o. Košice. Na bližšie odôvodnenie uviedla, že v danom prípade sa jedná o odporovateľnosť právneho úkonu, z ktorého pre žalobcu, ak by takúto žalobu nebol podal, vyplynuli povinnosti za nesplnenie stanovených podmienok, povinnosť zúčtovať a vyfakturovať poskytnuté preddavky (ktoré nikdy nedostal), pričom odporca nebude mať povinnosť vrátiť poskytnuté preddavky, či už finančné alebo materiállové. A dokonca, že žalovaný si uplatní voči dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 15 mil. Sk, pričom dlžník sa zaväzuje túto zmluvnú pokutu uhradiť do 7 dní od dátumu jej vystavenia. Žalobca navyše uhradí žalovanému okrem zmluvnej pokuty aj všetky preukázané náklady, ktoré musel žalovaný vynaložiť na obstarávanie tovaru s realizáciou preberanej kúpnej zmluvy. Do pozornosti dala skutočnosť, že súdu prvej inštancie bol predložený zápis z podacej knihy príslušnej mestskej časti, z ktorého vyplynulo, že dohoda o postúpení práv a povinností bola antidatovaná, teda 9 dní po vyhlásení konkurzu.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadrila.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 34 ods. 3 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

10. Podľa § 47 ods. 1 vety prvej ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.

11. Podľa § 47 ods. 4 ZKR v znení zákona č. 390/2019 Z. z. účinného od 1. januára 2020, v konaniach prerušených podľa ods. 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

12. Podľa § 206j ZKR (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2020), konania začaté a právoplatne neskončené pred 1. januárom 2020 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2019. Ustanovenie § 47 ods. 4 druhej až štvrtej vety sa použije aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu je uznesenie súdu prvej inštancie z 13. júna 2023, ktorým súd podľa ustanovenia § 47 ods. 4 ZKR zastavil konanie, pretože správkyňa konkurznej podstaty úpadkyne FÉNIX VP, s.r.o. a ani samotná úpadkyňa II. nepodali návrh na pokračovanie v prerušenom konaní. Správkyňa na výzvu súdu zo 4. apríla 2023 odpovedala podaním z 2. mája 2023, v ktorom uviedla, že nenavrhuje pokračovať v predmetnom konaní a úpadkyňa II. sa na výzvu súdu v určenej lehote nevyjadrila, a teda nenavrhl pokračovať v prerušenom konaní.

14. Žalobkyňa ako správkyňa konkurznej podstaty úpadkyne I. sa žalobou v znení jej zmeny domáhala odporovateľnosti právneho úkonu - zmluvy z 31. júla 1998 podľa § 15 ods. 6 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZKV“) proti žalovanej FÉNIX VP, s.r.o., na majetok ktorej bol v priebehu súdneho konania vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 31K/13/2009-155 z 10. júla 2009, čím ex lege došlo k prerušeniu konania podľa § 47 ods. 1 ZKR. Z obsahu spisu vyplýva, že už výzvou z 23. januára 2020 súd prvej inštancie vyzval správkyňu žalovanej JUDr. Eriku Šimovú (ďalej len „správkyňa žalovanej“ alebo „správkyňa“), aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy oznámila, či súhlasí s konaním vo veci, ktoré bolo prerušené vyhlásením konkurzu na majetok úpadkyne II. Na uvedenú výzvu správkyňa v podaní z 29. januára 2020 oznámila, že nesúhlasí s pokračovaním v konaní. Následne výzvou zo 4. apríla 2023 súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR opätovne vyzval správkyňu žalovanej, aby v lehote 30 dní oznámila, či navrhuje pokračovať v prerušenom konaní, pričom výzvu s rovnakým obsahom zaslal aj úpadkyňi II. Správkyňa a ani úpadkyňa II. v súdom určenej lehote nedali súhlas na pokračovanie v predmetnom konaní, keď úpadkyňa II. na výzvu súdu prvej inštancie žiadnym spôsobom nereagovala a jej správkyňa v podaní z 2. mája 2023 oznámila, že nenavrhuje pokračovať v predmetnom konaní.

15. Ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR bolo s účinnosťou od 1. januára 2020 novelizované zákonom č. 390/2019 Z. z., pričom z prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2020 (§ 206j

ZKR) vyplýva, že § 47 ods. 4 druhá až štvrtá veta sa použijú aj v konkurzoch vyhlásených pred 1. januárom 2020. Z dôvodovej správy k zákonu č. 390/2019 Z. z. (k bodu 4 - § 47 ods. 4) vyplýva, že jednou z okolností, s ktorou sa predkladateľ musí vysporiadať pri vyhlásení konkurzu je aj tá, aký vplyv vyhlásený konkurz bude mať na možnosť pokračovať v prebiehajúcich súdnych konaniach. Tie môžu byť „pasívne“ (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo „aktívne“ (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie).

16. Nie je sporné, že vyhlásením konkurzu na majetok úpadkyne II. bolo predmetné súdne konanie prerušené, pretože sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadkyňi II. V priebehu konania na súde prvej inštancie bol na majetok žalovanej spoločnosti FÉNIX VP s.r.o. vyhlásený konkurz (uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 31K/13/2009-155 z 10. júla 2009), z dôvodu ktorého bolo predmetné súdne konanie o odporovateľnosť právneho úkonu ex lege prerušené podľa § 47 ods. 1 ZKR. Správkyňa žalovanej nepodala návrh na pokračovanie v predmetnom konaní do konca prvej schôdze veriteľov (poznámka: z Obchodného vestníka č. 32/2015 vyplýva, že prvá schôdza veriteľov bola zvolaná na deň 9. marca 2015 o 10:00 hod.). Súd prvej inštancie výzvou z 23. januára 2020 a následne výzvou z 2. mája 2023 vyzval správkyňu žalovanej a výzvou z 2. mája 2023 aj úpadkyňu II. na vyjadrenie, či navrhujú pokračovať v konaní, resp. dávajú súhlas na pokračovanie v konaní s poukazom na ust. § 47 ods. 4 ZKR. Keďže správkyňa a ani úpadkyňa II. nepodali návrh na pokračovanie v konaní, súd prvej inštancie postupoval v zmysle ustanovenia § 47 ods. 4 ZKR, pričom nesúhlas správkyne žalovanej s pokračovaním v predmetnom konaní (ktorý výslovne vyjadrila v podaniach z 29. januára 2020 a 2. mája 2023), ako aj nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v súdom určenej lehote zo strany úpadkyne II. posúdil v zmysle § 47 ods. 4 poslednej vety ZKR ako späťvzatie žaloby s právnym účinkom zastavenia konania v predmetnej veci. Bližšie odôvodnenie súd prvej inštancie uviedol v odsekoch 9 až 15 odôvodnenia uznesenia. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje v celom rozsahu a odkazuje na toto odôvodnenie (§ 387 ods. 2 CSP), bez jeho opätovného opakovania v odôvodnení svojho rozhodnutia.

17. Vo väzbe na odvolateľkou uvedený odvolací dôvod - nesprávne právne posúdenie veci - odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 47 ods. 4 ZKR a ani z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu nevyplýva, že citované ustanovenie sa vzťahuje na prerušené konania podľa § 47 ods. 1 ZKR iba v prípade, keď bola podaná žaloba na plnenie. Ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR nevypočítava druhy žalôb, vo vzťahu ku ktorým by sa malo citované ustanovenie aplikovať, resp. nevylučuje z jeho aplikácie určité druhy žalôb. Nevyplyva to ani z dôvodovej správy k zákonu č. 390/2019 Z. z., ktorým bol s účinnosťou od 1. januára 2020 novelizovaný ZKR (okrem iného) aj v ustanovení § 47 ods. 4. Ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR sa vzťahuje tak na tzv. aktívne konania (v ktorých je úpadca žalobcom), ako aj na tzv. pasívne konania (v ktorých je úpadca žalovaným), pričom v dôvodovej správe k bodu 4 (§ 47 ods. 4 ZKR) je len príkladmo (v prvom a štvrtom odseku) uvedené, že § 47 ods. 4 ZKR sa vzťahuje tak na prebiehajúce súdne konania, ktoré môžu byť „pasívne“ (úpadca je žalovaný napr. na plnenie) alebo „aktívne“ (úpadca je žalobcom a žaluje na plnenie). Odsek 4 dôvodovej správy rieši situáciu, ak by pokračovanie v prerušenom konaní navrhol dlžník (úpadca). V takom prípade súd pokračuje v konaní ako keby konkurz nebol vyhlásený s tým, že v prípade, ak sa dlžníkovi prisúdi napr. plnenie, tak toto plnenie nebude podliehať konkurzu. Konkurzní veritelia však budú môcť uplatňovať zodpovednosť správcu (ak mohol a mal pokračovať v konaní). V nasledujúcom odseku dôvodovej správy sa uvádza, že v prípade tzv. pasívnych sporov (dlžník má plniť) je ich prípadné pokračovanie síce nepravdepodobné, ale možné. Ak sa však prípadnému žalobcovi voči dlžníkovi prisúdi plnenie, toto plnenie môže byť uspokojené až tzv. za konkurzom, resp. môže byť uspokojené len z majetku, ktorý bol napríklad z konkurzu vylúčený.

18. V posudzovanom prípade bol konkurz vyhlásený najskôr na majetok spoločnosti KAVEKO INTERNATIONAL spol. s r.o. Košice dňa 3. augusta 1998 (uznesenie č. k. K 249/98-6) podľa ZKV, pričom za správkyňu konkurznej podstaty tejto úpadkyne bola ustanovená advokátka JUDr. Irena Sopková, ktorá dňa 14. novembra 2000 podala žalobu o odporovateľnosť právneho úkonu (obchodnej zmluvy z 31. júla 1998) podľa ustanovenia § 15 ods. 6 ZKV (podľa citovaného ustanovenia odporovať možno tiež právnemu úkonu dlžníka, ktorý bol vykonaný v poslednom roku pred začatím konkurzu a ktorým dlžník na seba prevzal zmluvnú sankciu neprimeranú svojmu majetku). V priebehu súdneho konania bol dňa 10. júla 2009 podľa ZKR vyhlásený konkurz na majetok žalovanej spoločnosti FÉNIX VP, s.r.o. (uznesenie č. k. 31K 13/2009-155), z dôvodu ktorého bolo predmetné súdne konanie ex lege prerušené podľa § 47 ods. 1 vety prvej ZKR, keďže predmetný spor sa týka majetku patriaceho

úpadkyni II. a podliehajúceho konkurzu (ako vyplýva aj z viacerých oznámení, resp. urgencií súdu prvej inštancie, adresovaných najmä bývalému správcovi konkurznej podstaty úpadkyně II., ktorými ho súd prvej inštancie vyzýval na vyjadrenie, či dáva súdu súhlas s pokračovaním v prerušenom konaní). Odvolací súd nesúhlasí s názorom odvolateľky, že § 47 ods. 4 ZKR sa nevzťahuje na posudzovaný prípad, pretože predmetom konania nebola žaloba na plnenie, ale žaloba o odporovateľnosť právneho úkonu podľa § 15 ods. 6 ZKV, keďže (ako je už vyššie uvedené) takýto záver odvolateľky nevyplýva z textu ustanovenia § 47 ods. 4 ZKR a ani z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu zákona. Jediným limitujúcim faktorom je len to, že ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR sa vzťahuje na konania prerušené podľa odseku 1, podľa ktorého vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Nevzťahuje sa na iné súdne konania, príp. iné konania, ktoré sa netýkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, avšak o takýto prípad sa v posudzovanej veci nejedná.

19. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na posudzovaný prípad správne aplikoval a interpretoval ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR v znení účinnom od 1. januára 2020 a správne tiež rozhodol, keď predmetné konanie zastavil, keďže na pokračovanie v prerušenom konaní nebol podaný návrh, resp. vyjadrený súhlas ani zo strany správkyne žalovanej a ani zo strany úpadkyně II., čo súd prvej inštancie správne považoval za účinok späťvzatia žaloby zákonom predpokladaným spôsobom (§ 47 ods. 4 ZKR) s následným zastavením konania. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou sporu bola žalovaná, ktorej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyni ako neúspešnej strane sporu. Vzhľadom na to, že žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (čo je zrejme z obsahu spisu), odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

21. Uznesenie bolo prijaté členkami odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Podľa ustanovenia § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Podľa ustanovenia § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade

uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa ustanovenia § 429 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.